DAVLAT TA'LIM SIYOSATINING ASOSIY YO'NALISHLARI

Tairova Madinabonu Baxtiyarovna
Andijon davlat pedagogika instituti
Maktabgacha ta'lim kafedrasi professori (DSc).
Umarova Mubina Ziyoyiddin qizi
Maktabgacha ta'lim yo'nalishi
2-bosqich magistranti
https://doi.org/10.5281/zenodo.23813316

Annotatsiya: Ushbu maqolada zamonaviy sharoitda davlat ta'lim siyosatining ustuvor va strategik yo'nalishlari tizimli ravishda tahlil qilingan. Tadqiqot davomida inson kapitalini rivojlantirish, ta'lim olish imkoniyatlarining tengligi va ijtimoiy adolatni ta'minlash, ta'lim sifatini oshirish hamda xalqaro standartlarni joriy etish mexanizmlari ilmiy-nazariy jihatdan o'rganilgan. Shuningdek, ta'lim tizimini boshqarish va moliyalashtirish shakllarini optimallashtirish, uzluksiz ta'lim konsepsiyasini tatbiq etish hamda ta'lim, fan va ishlab chiqarish integratsiyasining dolzarb masalalari yoritib berilgan. Olingan natijalar davlat ta'lim siyosatini takomillashtirish va milliy ta'lim tizimining xalqaro miqyosdagi raqobatbardoshligini ta'minlash bo'yicha xulosalar chiqarish imkonini beradi.
Kalit so'zlar: Davlat ta'lim siyosati, inson kapitali, ta'lim sifati, ijtimoiy adolat, moliyalashtirish mexanizmlari, uzluksiz ta'lim, ta'lim menejmenti, integratsiya.

Abstract: This article provides a systematic analysis of the priority and strategic directions of state education policy under modern conditions. The study theoretically examines mechanisms for human capital development, ensuring equal educational opportunities and social justice, improving educational quality, and implementing international standards. Additionally, current issues regarding the optimization of educational management and financing frameworks, the implementation of the lifelong learning concept, and the integration of education, science, and industry are highlighted. The findings enable drawing conclusions aimed at enhancing state education policy and ensuring the competitiveness of the national education system on an international scale.
Keywords: State education policy, human capital, quality of education, social justice, financing mechanisms, lifelong learning, education management, integration.

Аннотация: В данной статье представлен систематический анализ приоритетных и стратегических направлений государственной образовательной политики в современных условиях. В ходе исследования научно-теоретически изучены механизмы развития человеческого капитала, обеспечения равенства образовательных возможностей и социальной справедливости, повышения качества образования и внедрения международных стандартов. Также освещены актуальные вопросы оптимизации форм управления и финансирования системы образования, внедрения концепции непрерывного образования и интеграции образования, науки и производства. Полученные результаты позволяют сделать выводы, направленные на

совершенствование государственной образовательной политики и обеспечение конкурентоспособности национальной системы образования на международном уровне.

Ключевые слова: Государственная образовательная политика, человеческий капитал, качество образования, социальная справедливость, механизмы финансирования, непрерывное образование, менеджмент в образовании, интеграция.

Davlat ta’lim siyosati — bu mamlakatda ta’lim tizimini rivojlantirish, uning sifatini oshirish, fuqarolarning bilim olishga bo‘lgan huquqlarini kafolatlash va jamiyat ehtiyojlariga mos kadrlar tayyorlash maqsadida davlat tomonidan belgilangan strategik maqsadlar, huquqiy me’yorlar va amaliy choralar tizimidir. Zamonaviy sharoitda davlatning ta’lim siyosati inson kapitalini rivojlantirish va mamlakatning xalqaro miqyosdagi raqobatbardoshligini ta’minlashning eng asosiy vositasi hisoblanadi. Ilmiy va huquqiy manbalarga ko‘ra, davlat ta’lim siyosatining ustuvor yo‘nalishlari tizimli ravishda bir nechta konseptual bloklarga bo‘linadi hamda amalga oshiriladi.

Davlat ta’lim siyosatining birinchi va eng muhim yo‘nalishi — ta’lim olish imkoniyatlarining tengligi va ijtimoiy adolatni ta’minlashdir. Ushbu yo‘nalish doirasida davlat fuqarolarning jinsi, irqi, millati, tili, ijtimoiy kelib chiqishi va mulkiy holatidan qat’iy nazar, bilim olishga bo‘lgan konstitutsiyaviy huquqlarini to‘liq kafolatlaydi. Bu jarayonda bepul umumiy o‘rta ta’lim tizimini rivojlantirish, inklyuziv ta’limni joriy etish orqali imkoniyati cheklangan bolalarning jamiyatga integratsiyalashuviga sharoit yaratish hamda ijtimoiy himoyaga muhtoj qatlamlarni qo‘llab-quvvatlash mexanizmlari amaliyotga tatbiq etiladi.

Ikkinchi strategik yo‘nalish — ta’lim sifatini oshirish va xalqaro standartlarni joriy etishdir. Sifatni ta’minlash maqsadida davlat ta’lim standartlari doimiy ravishda yangilanib, o‘quv dasturlari ilg‘or xorijiy tajribalar (masalan, PISA, TIMSS xalqaro baholash dasturlari talablari) asosida modernizatsiya qilinadi. Ushbu yo‘nalish doirasida raqamli ta’lim texnologiyalarini keng joriy etish, zamonaviy darsliklar yaratish hamda ta’lim muassasalarining moddiy-texnik bazasini tubdan yaxshilash choralari ko‘riladi. Shuningdek, ta’lim sifati monitoringi Milliy va xalqaro reyting tizimlari orqali qat’iy nazorat qilib boriladi.

Uchinchi yo‘nalish — pedagog kadrlar salohiyatini yuksaltirish va ularni ijtimoiy qo‘llab-quvvatlashdir. Har qanday ta’lim tizimining muvaffaqiyati bevosita o‘qituvchining malakasiga bog‘liq. Shu sababli, davlat siyosatida pedagoglarni tayyorlash, qayta tayyorlash va ularning malakasini oshirishning uzluksiz tizimini yaratishga alohida e’tibor qaratiladi. O‘qituvchilarning jamiyatdagi nufuzini oshirish, ularning mehnatiga haq to‘lash tizimini takomillashtirish hamda kasbiy faoliyatini huquqiy jihatdan himoya qilish davlatning doimiy diqqat markazida turadi.

To‘rtinchi yo‘nalish — ta’lim tizimini boshqarish va moliyalashtirish mexanizmlarini optimallashtirishdir. Zamonaviy davlat siyosatida boshqaruvni bosqichma-bosqich markazlashmagan (decentralized) modelga o‘tkazish, ta’lim muassasalariga akademik va moliyaviy mustaqillik berish tamoyillari ilgari suriladi. Moliyalashtirish tizimida esa davlat budjeti mablag‘laridan tashqari xususiy sektorni jalb etish, davlat-xususiy sheriklik loyihalarini qo‘llab-quvvatlash va ta’limni vaucherli (mablag‘ iste’molchi ortidan boradi) moliyalashtirish usullari amaliyotga keng kiritilmoqda. Bu esa ta’lim xizmatlari bozorida sog‘lom raqobat muhitini shakllantirishga xizmat qiladi.

Beshinchi va yakuniy yo‘nalish — uzluksiz ta’lim tizimini yaratish hamda ta’lim, fan va ishlab chiqarish integratsiyasidir. Davlat siyosati maktabgacha ta’limdan boshlab, oliy ta’limdan keyingi ta’limgacha bo‘lgan barcha bosqichlarning uzviyligini ta’minlashga qaratilgan bo‘lib, "hayot davomida bilim olish" (lifelong learning) tamoyiliga tayanadi. Oliy va professional ta’lim yo‘nalishida kadrlar tayyorlash tizimi bevosita mehnat bozori va ish beruvchilarning real ehtiyojlariga moslashtiriladi. Ilmiy-tadqiqot ishlarini ishlab chiqarish tarmoqlari bilan bog‘lash va innovatsion texnoparklarni tashkil etish orqali ta’limning iqtisodiy samaradorligi ta’minlanadi.

Davlat ta’lim siyosatining tizimli amalga oshirilishi jamiyatda intellektual salohiyatning yuksalishiga, innovatsion iqtisodiyot poydevorining mustahkamlanishiga va har bir shaxsning o‘z salohiyatini to‘liq ro‘yobga chiqarishiga zamin yaratadi.

Hozirgi global transformatsiyalar va raqamli iqtisodiyot davrida davlat ta’lim siyosatining asosiy yo‘nalishlari shunchaki nazariy tamoyillar bo‘lib qolmasdan, ijtimoiy-iqtisodiy hayotning bir qator strategik jabhalarida keng va faol qo‘llanilmoqda. Ilmiy tadqiqotlar va xalqaro boshqaruv maktablarining tahlillariga ko‘ra, ushbu siyosat yo‘nalishlarining amaliyotga joriy etilishi quyidagi asosiy jabhalarda yaqqol namoyon bo‘lmoqda:

Birinchidan, milliy va xalqaro baholash tizimlari hamda ta’lim sifatini nazorat qilish jabhasida. Davlat ta’lim siyosatining sifatni oshirishga qaratilgan yo‘nalishi bugungi kunda PISA (o‘quvchilarning savodxonligini baholash), TIMSS (matematika va tabiiy fanlar darajasi) va PIRLS (matnni tushunish darajasi) kabi xalqaro dasturlar talablarini milliy o‘quv rejalariga integratsiya qilish orqali amalda qo‘llanilmoqda. Ilmiy manbalarda asoslanishicha, ushbu xalqaro baholash mezonlarining joriy etilishi ta’lim mazmunini yodlashga asoslangan an’anaviy tizimdan mantiqiy, tanqidiy va kreativ fikrlashni rivojlantirishga qaratilgan kompetensiyaviy yondashuvga o‘tkazish imkonini berdi. Bu esa ta’lim sifatini boshqarishda davlatning strategik indikatorlarini xalqaro andozalar bilan muvofiqlashtirish xizmatini o‘tamoqda.

Ikkinchidan, raqamli transformatsiya va masofaviy ta’lim ekotizimlarini rivojlantirish jabhasida. Zamonaviy sharoitda davlat ta’lim siyosati ta’lim jarayonlarini to‘liq raqamlashtirish, yagona elektron ta’lim platformalarini yaratish hamda ta’lim muassasalarida sun’iy intellekt va bulutli texnologiyalardan foydalanish amaliyotida keng qo‘llaniladi. Ilmiy menejment nuqtayi nazaridan, raqamli texnologiyalarning ta’lim boshqaruviga tatbiq etilishi (masalan, ERP va LMS tizimlari) ta’lim muassasalarida byurokratiyani kamaytirishga, shaffoflikni ta’minlashga va o‘quv natijalarini real vaqt rejimida monitoring qilishga xizmat qiladi. Bu jabhada siyosatning maqsadi hududiy cheklovlardan qat’i nazar, barcha fuqarolar uchun sifatli raqamli ta’lim resurslaridan teng foydalanish imkoniyatini yaratishdir.

Uchinchidan, mehnat bozori va ishlab chiqarish integratsiyasi hamda professional kadrlar tayyorlash jabhasida. Davlat ta’lim siyosatining eng faol qo‘llanilayotgan sohalaridan biri — oliy va professional ta’lim tizimini mehnat bozorining real ehtiyojlariga moslashtirishdir. Amaliyotda bu yo‘nalish "Dual ta’lim" (talabaning ham ta’lim muassasasida, ham bevosita ishlab chiqarish korxonasida amaliyot o‘tashi) modellarini joriy etish, oliy ta’lim muassasalari huzurida innovatsion klasterlar va texnoparklar tashkil etish orqali namoyon bo‘lmoqda. Ilmiy-iqtisodiy asoslarga ko‘ra, ta’lim, fan va ishlab chiqarishning bunday integratsiyalashuvi investitsiyalarni jalb qilishga, ilmiy ishlanmalarni tijoratlashtirishga va bitiruvchilarning bandligini 100 foizgacha ta’minlashga bevosita zamin yaratadi.

To‘rtinchidan, maktabgacha ta’lim qamrovini kengaytirish va innovatsion boshqaruv jabhasida. Inson kapitalini rivojlantirishning poydevori sifatida davlat ta’lim siyosatida maktabgacha ta’lim tizimini boshqarish modellarini isloh qilishga alohida urg‘u berilmoqda. Ushbu sohada davlat siyosati ko‘proq davlat-xususiy sheriklik mexanizmlarini qo‘llash, xususiy sektor ishtirokida nodavlat bog‘chalar tarmog‘ini kengaytirish hamda "mablag‘ iste’molchi ortidan boradi" tamoyiliga asoslangan vaucherli moliyalashtirish tizimini tatbiq etishda keng qo‘llanilmoqda. Pedagogik va iqtisodiy tadqiqotlar shuni isbotlaydiki, bolaning 3 yoshdan 7 yoshgacha bo‘lgan davrdagi intellektual rivojlanishiga kiritilgan investitsiya mamlakat iqtisodiyoti uchun kelajakda eng yuqori dividend olib keladigan strategik yo‘nalish hisoblanadi.

Beshinchidan, inklyuziv ta’lim va ijtimoiy adolatni ta’minlash jabhasida. Ijtimoiy siyosat bilan uzviy bog‘liq holda, davlat ta’lim yo‘nalishlari bugungi kunda alohida ta’lim ehtiyojlariga ega bo‘lgan va imkoniyati cheklangan bolalarni umumta’lim maktablariga to‘liq jalb etish (inklyuziv muhit yaratish) jabhasida amalda qo‘llanilmoqda. Ilmiy jihatdan asoslangan ushbu yondashuv har bir shaxsning jamiyatdan ajralib qolmasligini, teng huquqlilik prinsiplari asosida ijtimoiy moslashuvini va kelajakda o‘z mustaqil hayotini yo‘lga qo‘ya olishini kafolatlaydi.

Xulosa qilib aytganda, davlat ta’lim siyosatining yo‘nalishlari bugungi kunda faqat pedagogik sohada emas, balki raqamlashtirish, iqtisodiy barqarorlik, kadrlar menejmenti va ijtimoiy himoya kabi keng qamrovli jabhalarda mamlakat taraqqiyotini harakatga keltiruvchi asosiy drayver sifatida xizmat qilmoqda.

Davlat ta’lim siyosatining ustuvor yo‘nalishlarini shakllantirish, uning me’yoriy-huquqiy asoslarini takomillashtirish hamda uzluksiz ta’lim zanjirining boshlang‘ich bo‘g‘inlarini isloh qilish muammolari doirasida dotsent M.B. Tairovaning tizimli ilmiy qarashlari muhim konseptual ahamiyatga ega. Olimaning ushbu mavzu yuzasidan olib borgan o‘rganishlari asosan davlat tomonidan maktabgacha va maktab ta’limi tizimini strategik boshqarish, sohani moliyalashtirish mexanizmlarini optimallashtirish hamda ta’lim sifatini ta’minlashda davlat indikatorlarini xalqaro andozalar bilan integratsiya qilish masalalariga qaratilgan.[1]

M.B. Tairovaning ilmiy-nazariy yondashuviga ko‘ra, davlat ta’lim siyosatining yadrosi va eng asosiy poydevori aynan maktabgacha ta’lim tashkilotlaridan boshlanishi shart. Olima o‘z ishlarida ta’kidlaydiki, ta’lim sifatining ustuvorligi davlat miqyosidagi boshqaruvning foydali va samarali mexanizmlarini yaratish muammosini nihoyatda dolzarb qilib qo‘yadi.[2] Uning qarashlariga ko‘ra, davlat ta’lim siyosatini muvaffaqiyatli amalga oshirishda faqatgina ma’muriy boshqaruv bilan cheklanib qolmasdan, har bir muassasaning moliyaviy barqarorligini ta’minlash hamda budjet mablag‘larini to‘g‘ri taqsimlash mexanizmlarini ishlab chiqish davlatning eng birinchi galdagi vazifasi hisoblanadi.[3]Shu bilan birga, olimaning o‘rganishlarida davlat ta’lim siyosatining amaliy yo‘nalishlarini muvaffaqiyatli joriy etishga to‘sqinlik qiluvchi omillar va ularning yechimlari ilmiy jihatdan tizimlashtiriladi:

[1] Tairova M.B. Liderlik nazariyalari va ularning boshqaruv tizimida qo‘llanilishi sharoitida rahbar kadrlar salohiyatini oshirish mexanizmlari. Ilmiy-tadqiqotlar hisoboti, Andijon davlat pedagogika instituti. – Andijon: ADPI, 2026. – B. 14.
[2] Tairova M.B. Maktabgacha ta’lim tizimida boshqaruvning foydali mexanizmlarini yaratish dolzarbligi // Innovation in the Modern Education System: Modern Education Innovations Conference [Scribd]. – May 25, 2022. – Part 18. – B. 790.
[3] Tairova M.B. Maktabgacha ta’limni rivojlantirish va moliyaviy ta’minlashning muhimligi // Eurasian Journal of Education and Career. – 2023. – № 4237. – B. 34.

Institutsional tamoyillarga rioya qilish: Ta’lim siyosatini hayotga tatbiq etishda maktabgacha ta’lim tashkilotlari faoliyatini tashkil etish va boshqarishning qat’iy, ilmiy asoslangan huquqiy tamoyillariga rioya qilinishi shart .

Kadrlar siyosati va rahbarlar kompetensiyasi: Davlat belgilab bergan strategik vazifalarning ijrosi bevosita joylardagi rahbar kadrlar va pedagoglarning kasbiy kompetensiyasiga, ularning zamonaviy menejment talablariga tayyorlik darajasiga bog‘liqdir .

Milliy va umuminsoniy qadriyatlar sintezi: Davlat tomonidan olib borilayotgan ta’lim-tarbiya siyosatida milliy qadriyatlar, millatning madaniy o‘ziga xosligi va ilg‘or xalqaro andozalar uzviy ravishda o‘zaro sintez qilinishi, tarbiya jarayonining bosh mezoni bo‘lishi lozim.[4]

M.B. Tairova o‘zining ilmiy xulosalarida davlat ta’lim siyosatining muvaffaqiyati ko‘p jihatdan ta’lim tizimining har bir bosqichida boshqaruvning eng maqbul modellarini (vaucherli moliyalashtirish, davlat-xususiy sheriklik loyihalari) tatbiq etishga hamda rahbarlarning kasbiy portretini zamonaviy indikatorlar asosida yangilashga bevosita bog‘liqligini qat'iy isbotlab beradi.

Ushbu mavzu doirasida davlat ta’lim siyosatining ustuvor yo‘nalishlarini, uning me’yoriy-huquqiy asoslarini va amaliyotda qo‘llanilayotgan strategik jabhalarini tizimli o‘rganish uchun bir qator o‘zaro bog‘liq akademik metodlardan foydalanildi. O‘rganish va izlanishning metodologik poydevorini to‘g‘ri va asoslangan ilmiy xulosalarga erishish maqsadida tizimli-funksional yondashuv hamda qiyosiy-institutsional tahlil tamoyillari tashkil etadi.

O‘rganish va izlanish jarayonida qo‘llanilgan birinchi asosiy metod normativ-huquqiy tahlil va kontent-analiz bo‘lib, u orqali davlat ta’lim siyosatiga oid qonunlar, farmonlar, davlat ta’lim standartlari hamda xalqaro tashkilotlarning (UNESCO, OECD) strategik hisobotlari tahlildan o‘tkazildi. Matnli kontent-analiz yordamida ta’lim boshqaruviga oid asosiy tushunchalar va indikatorlar tizimlashtirildi. Keyingi bosqichda qiyosiy-institutsional tahlil metodi ishga solindi. Bu metod yordamida ta’lim sifatini ta’minlashda xalqaro reyting dasturlari (PISA, TIMSS, PIRLS) va milliy baholash tizimlari o‘rtasidagi integratsiya mexanizmlari, shuningdek, dunyo miqyosidagi markazlashgan va markazlashmagan ta’lim boshqaruvi modellarining samaradorligi o‘zaro solishtirildi. Nazariyalarning bugungi kunda keng qo‘llanilayotgan amaliy jabhalarini aniqlashda esa mantiqiy umumlashtirish, deduksiya va induksiya metodlaridan foydalanildi. Mazkur metodlar ta’lim, fan va ishlab chiqarish integratsiyasining, dual ta’lim tizimlarining hamda raqamli transformatsiya va inklyuziv ta’limning real sohalardagi natijalarini umumlashtirishga hamda davlat ta’lim siyosatini takomillashtirishga doir konseptual xulosalar shakllantirishga xizmat qildi.

Olingan natijalar va ilmiy manbalar tahlili shuni tasdiqlaydiki, zamonaviy sharoitda davlat ta’lim siyosatining ustuvor yo‘nalishlarini faqatgina ma’muriy-byurokratik buyruqlar va qat’iy nazorat darajasida tashkil etish kutilgan iqtisodiy va ijtimoiy samarani bermaydi. Shuning uchun bugungi kun jahon tajribasida ta’lim menejmentini bosqichma-bosqich markazlashmagan modelga o‘tkazish, ta’lim muassasalariga ko‘proq akademik va moliyaviy erkinlik berish konsepti oldinga chiqmoqda. Ta’lim tizimini strategik boshqarishda faqatgina ma’muriy apparat funksiyasi bilan cheklanib qolmasdan, har bir ta’lim tashkilotining moliyaviy

[4] Tairova M.B., Sabirova D.U. Davlat ta'lim siyosati va tarbiya jarayonida milliy qadriyatlarning o'rni // Maktabgacha va maktab ta'limi jurnali. – 2024. – № 2. – B. 45.

ta’minotini optimallashtirish va budjet mablag‘larini maqsadli taqsimlash mexanizmlarini yaratish davlat siyosatining eng asosiy poydevori bo‘lishi lozim. Davlat miqyosidagi har qanday islohotning foydelilik ko‘rsatkichi joylardagi ta’lim muassasalarini tashkil etish va boshqarishning qat’iy, ilmiy asoslangan institutsional tamoyillariga to‘g‘ri rioya qilinishi bilan o‘lchanadi.

Xalqaro miqyosdagi amaliy jabhalarni kuzatganimizda, PISA yoki TIMSS kabi baholash tizimlarining joriy etilishi ta’lim mazmunini yodlashga tayangan eski qoliplardan mantiqiy fikrlashga asoslangan kompetensiyaviy modelga o‘tkazish drayveri bo‘lib xizmat qilib kelmoqda. Biroq, bunday xalqaro standartlarni muvaffaqiyatli joriy etish uchun mahalliy tizimdagi boshqaruv kadrlarining tayyorgarligi va ularning kasbiy kompetensiyasi ham tubdan yangilanishi talab etiladi. Davlat belgilab bergan strategik vazifalar va raqamli transformatsiyaning amaldagi natijadorligi to‘g‘ridan-to‘g‘ri rahbar kadrlar salohiyatiga va ularning zamonaviy boshqaruv indikatorlariga moslashish darajasiga bog‘liqdir. Shu sababli, ta’lim, fan va ishlab chiqarishni integratsiya qilish, dual ta’lim tizimlarini kengaytirish va milliy qadriyatlarni xalqaro andozalar bilan to‘g‘ri sintezlash davlat ta’lim siyosatining uzoq muddatli barqarorligini hamda inson kapitalining raqobatbardoshligini ta’minlovchi bosh omil bo‘lib qoladi.

Davlat ta’lim siyosatining ustuvor yo‘nalishlarini va uning amaliyotda qo‘llanilayotgan strategik jabhalarini tizimli o‘rganish hamda olib borilgan izlanishlar natijasida shunday xulosaga kelindiki, ushbu tizim faqatgina normativ-huquqiy hujjatlar majmuasi emas, balki mamlakatning strategik kelajagi bo‘lgan inson kapitalini shakllantiruvchi va milliy iqtisodiyot raqobatbardoshligini ta’minlovchi asosiy drayver hisoblanadi. O‘rganishlar shuni ko‘rsatadiki, ta’lim islohotlarining muvaffaqiyati va uning hayotiy natijadorligi eng birinchi navbatda boshqaruv modellarini optimallashtirish, ta’lim muassasalariga akademik va moliyaviy erkinlik berish hamda sohaning moliyaviy ta’minotini tubdan yaxshilash bilan uzviy bog‘liqdir. Shu bilan birga, zamonaviy sharoitda davlat tomonidan belgilangan har qanday strategiyaning samaradorligi joylardagi rahbar kadrlar salohiyatiga hamda ularning raqamli menejment va zamonaviy boshqaruv indikatorlariga moslashish darajasiga daxldordir. Tizimda PISA va TIMSS kabi xalqaro standartlarni muvaffaqiyatli tatbiq etish uchun yodlashga asoslangan eski qoliplardan mantiqiy va tanqidiy fikrlashni rivojlantiruvchi kompetensiyaviy modelga to‘liq o‘tish zarur. Kelajakda davlat ta’lim siyosatining uzoq muddatli barqarorligini ta’minlash maqsadida "mablag‘ iste’molchi ortidan boradi" tamoyiliga tayanuvchi vaucherli moliyalashtirish tizimini kengaytirish, dual ta’lim modellarini joriy etish hamda ta’lim-tarbiya jarayonida milliy qadriyatlar va xalqaro andozalar sintezini qat’iy ta’minlash maqsadga muvofiqdir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO‘YXATI

1. Tairova M.B. Maktabgacha ta’lim tashkiloti faoliyatini tashkil etish va boshqarishning asosiy tamoyillari // Journal of Innovation and Scientific Research. – 2025. – № 895. – B. 824.
2. Tairova M.B. Maktabgacha ta’limni rivojlantirish va moliyaviy ta’minlashning muhimligi // Eurasian Journal of Education and Career. – 2023. – № 4237. – B. 34.
3. UNESCO (2022). World Conference on Early Childhood Care and Education: Global Report on Education Governance. Paris, France.

4. OECD (2021). Starting Strong VI: Early Learning and Care in a Changing World. OECD Publishing, Paris.
5. Kauerz K., McMaken J. Governance in Early Childhood Education: Models and Trends in US States. – CEELO, 2020.
6. Karila K. A Finnish perspective on early childhood education and care policy // European Early Childhood Education Research Journal. – 2019. – Vol. 27. – № 2. – P. 205-218.
7. Moon M., Shin J. The Nuri Curriculum and early childhood education governance in South Korea // International Journal of Child Care and Education Policy. – 2020. – Vol. 14. – № 5. – P. 45-62.